

Dopis napsaný sekretářkou Františka Bardona německému vydavateli Bardonových prací

(přeloženo z němčiny od Richarda Tschudi)

Praha, 2. února 1959

Drahý pane Bauere.

Podařilo se mi oklikou získat kopii knihy FRAB. (Frabato). I když se teprve chystám sjednávat podmínky, jak jsem již oznámila, začala jsem číst knihu okamžitě. Doufala jsem, že se mi čtením knihy dostane nezbytné odvahy a že posílím svou energii – Ale, jaké bylo mé zklamání - .

Jsem naprosto rozčílena a to právem. Počínaje prvním slovem uvádíte vše ve zmatek. Dokonce ani jedna kapitola nesouhlasí s originálním rukopisem. Mnohé důležité incidenty jste jednoduše vystříhl a na jejich místo dosadil nějaké svévolné, sladké lichotky, které nejsou zaprvé v souladu s fakty a za druhé jsou psány stylem, který naleznete v tuctech obyčejných novelách, ve kterých se autoři snaží zakrýt fakta pompézními výrazy, které si čistě vymýšlejí. Například již po přečtení cca 40 stránek spleťtých vět, jsem našla pouze jednu stranu, která odpovídá původnímu manuskriptu, ale tato by neměla být tam, kde je.

Pan Bardon byl přítelem jednoduchého stylu psaní, který naleznete ve všech jeho knihách. Jeho čtvrtá kniha je také takto sepsána. Jeho jednoduché provedení bylo vítáno všemi jeho čtenáři. To dokazují mnohé děkovné dopisy, jak jistě víte. Jestliže na Vás proto – naprosto nečekaně – nezapůsobil přívětivý styl psaní, nestojí Vám již nic v cestě, aby jste tuto knihu netiskl. Bylo by to mnohem lepší, než vydat román o jeho životě v takovéto zmrzačené verzi. V mnohých částech knihy jsou zmiňovány citace z jeho dalších knih, které v nich ve skutečnosti neexistují. Pan Bardon, jako genius, neměl potřebu poukazovat na své učební metody zmíněné ve svých ostatních knihách. Mohl napsat improvizovaně stovky knih, aniž by se opakoval. A dále, řezník, který s Vaším svolením poškodil tuto knihu, věřil, že tyto jisté scény žárlivosti, ten typ materialistických slov lásky, je nutný k vytvoření příběhu Cornelia-Hermes-Frabato.

Popsala bych mnoho stránek, kdybych měla vyjmenovat všechny vymyšlené a fiktivní části. A také jste vynechal předmluvu, jež jsem sepsala. Samozřejmě jste to musel udělat protože to, co jsem napsala v předmluvě, nesedělo s románem způsobem jakým jste ho změnil. A nyní také chápu, proč jste také nechtěl přidat do knihy mé „In memoriam“ (na památku), i když to byl původně Váš záměr.

V původním rukopise pana Bardona byla kniha ve skutečnosti románem o jeho životě, odproštěna od všeho přebytečného balastu, který je pro čtenáře pouze nepodstatný. Vám nebo Vašemu zaměstnanci, který provedl v knize změny, toto chybělo a proto jste přidali všechnu tuhle extra přítěž.

Od té doby, co jsem se vrátila ze své cesty, jste mne několikrát ujišťoval, že provedete pouze malé stylistické změny a nezměníte obsah nebo strukturu kapitol. Ale co jste provedl ve skutečnosti? Mimo to, žádné stylistické změny by nebyly potřeba, pokud by jste na nás netlačil v polovině r.1957 na odevzdání rukopisu. Zdůvodňoval jste to vydáním knihy před Vánoci 1957. A proto, z důvodu Vašeho opakovaného tlaku, Bardon neměl jinou možnost než nadiktovat román v rekordním čase, a musí být zmíněno, že kvůli nedostatku času to musí být prováděno přes noc. A já jsem musela přepisovat rukopis ve velkém spěchu. Ve skutečnosti jste obdržel rukopis na podzim – září 1957. Fakt, že jste si to rozmyslel a odložil publikování; je Vaše vlastní záležitost.

Určitě si vzpomenete, že po uvedení práce č.1 (Brána k opravdovému zasvěcení); jsem Vám blahopřála k tomu, že jste předurčený vydavatel, pro něhož to byla čest přijmout toto kolosální dílo. Bohužel, dnes musím

řící, že jste si nezasloužil tuto výsadu, po tom, co jste provedl takovou řezničinu na jeho práci (Frabato). Tohle bude Vaše poslední práce co jste provedl.

Ještě než jsem přijmula Vaši knihu, měla jsem pro Vás rozepsanou odpověď na dopis z 16.1. přijmula jsem dopis z 8.1., který obsahoval katalog – ale rozhodla jsem se počkat s odpovědí, dokud si nepřečtu knihu a nedám Vám vědět co si o ni myslím. Jak hluboce jsem byla smutná a jak jsem rozčílena nad současným obsahem románu je nepopsatelné. Naneštěstí musím přiznat, že ti, kdož upozornila pana Bardona a mě, že máme očekávat nějaká překvapení od Vašeho nakladatelství, měli pravdu. Ačkoliv oba dva jsme Vás bránili.

Nemůžete popřít, že jsou to díla pana Bardona, jež proslavili Vaše nakladatelství po všech částech světa. A proto nedokážeme pochopit, proč po tom, co pan Bardon zesnul, projevujete tak málo úcty k románu jeho životního příběhu, ačkoliv pro to nemáte žádný důvod. Jak tohle porovnáte s Vaším prohlášením v dopise z 16.1.59, ve kterém speciálně říkáte: ...“Pana Bardona si natolik vážím, že bych nikdy neudělal žádnou nespravedlnost nebo nic, co by vrhlo stín na jeho práci...”

Naneštěstí nemám jinou možnost než upozornit všechny známé za hranicemi naší i Vaší země, na to, co jste provedl románu (Frabato), jež byl čtenáři tak dychtivě očekáván. Což pro mě znamená více práce, kterou jsem neplánovala. Ale dlužím to vzpomínce na takového velkého Mistra jakým František Bardon byl a vždy bude.

Při této příležitosti bych ráda podotknula, že jak víte, paní P. (Pravicová) byla zmocněna jednat s Vámi jeho jménem. Ale jak se to stane, že jí vždy přednesete hotovou dohodu? Například prodej reprodukce (?kopie) obrázku Mága, je to protože před jejím jménem nejsou 2-4 písmenka – jako Prof., Dr., Ing. - ? Nebo se chováte rozdílně jestliže by zmocněná osoba byla muž? Pan Bardon zkoušel svými unikátními metodami paní P. v různých obdobích, aniž by o tom věděla. Všechny otázky a všechny zkoušky složila poctivě a zaslouží si uznání a mít moc zastupovat p. Bardona, jež jí udělil. Proto Vás žádám, aby jste v budoucnosti paní P. nezpůsobil žádné těžkosti a nepřetěžoval ji zbytečnou korespondencí a nepovažoval paní P. za prostičkého tvora s prostým povoláním, ale nadto, jako absolutně čestnou a horlivou lidskou bytost, s níž se můžete setkat a ve všech ohledech s někým sobě rovným.

Prosím, dejte mi vědět, proč jste učinil tyto spěšné úpravy na románu. Příjmu Vaši odpověď pouze po jednáních. Můj vlak za pár hodin odjíždí a já беру tento dopis s sebou a pošlu ho někde po cestě.

S pozdravem.